

10 PUPPY WEETJES

Een jonge pup en onze (vaak te) hoge verwachtingen

Fysieke en emotionele behoeftes van je pup

Door een pup in je huis op te nemen, heb je de verantwoordelijkheid voor een ander voelend wezen genomen. Opvoeden van een pup is een voorrecht maar kan ook een hele uitdaging zijn. Opvoeden betekent dat je tegemoet moet komen aan de fysieke en emotionele behoeftes van je pup. Ondanks dat jouw behoeftes anders kunnen zijn. Het is belangrijk je pup compassievol en met respect te begeleiden zodat hij zichzelf kan worden en zich kan ontwikkelen tot een stabiele hond die zich veilig en ontspannen in onze wereld kan bewegen.

Een pup heeft groepsgevoel nodig

Een hond is een sociaal wezen. Hij gedijt alleen goed in aanwezigheid van andere levende wezens, meestal dus de mens. Alleen-zijn is iets onnatuurlijks. Dit kan nog niet verwacht worden van een jonge pup. Hij zal dit met kleine stapjes en vooral vanuit veel vertrouwen moeten gaan leren. De leeftijd waarbij een pup zijn moeder en nestgenoten meer zal gaan verlaten en op onderzoek zal gaan, is rond de 12-14 weken. En deze onafhankelijkheid zal steeds meer toenemen richting de puberteit. Een pup heeft dit groepsgevoel nu nog nodig. Vanuit daar kan hij eerst samen, en daarna alleen, leren wat er nog meer buiten het nestgebied is. De pup zal zijn gebied steeds een beetje meer gaan vergroten. Als een pup eventjes buiten zijn comfort-zone op pad gaat, en het een beetje spannend vindt, kan hij gauw terug naar zijn nestgenoten en moeder. Zo kan deze leerervaring veilig blijven; er is immers altijd de veilige haven waar je terug naar toe kan. Pas als de pup dat allemaal geleerd heeft, is hij klaar om op eigen pootjes te gaan staan. Op mijn hondenschool tref ik dagelijks pup tussen de 8-13 weken oud die deze 'zelfstandigheid' helemaal nog niet aankunnen, want het klopt simpelweg nog niet bij hun leeftijd.

Een pup langzaam afstand laten nemen

Daarom ben ik een groot voorstander dat fokkers hun pups pas rond de leeftijd van 12-14 weken plaatsen. Ook zouden fokkers dan hun pups wel deze gelegenheid van 'steeds meer afstand kunnen nemen' moeten aanbieden. Pups die in puppyrennetjes- of kamers worden gehouden (of in een afgezet stuk tuin, of zelfs in een stal!) leren dit niet voldoende.

De afgelopen 30 jaar heb ik duizenden pups begeleid...van allerlei rassen, leuke mixjes of designer-dogs en van allerlei leeftijden. En zag ik ook de mensen achter deze pups, met hun verwachtingen.

Van kinderen van een bepaalde leeftijd weten we wat we kunnen verwachten, bijvoorbeeld dat:

- een zuigeling van 6 weken niet een half uurtje alleen kan blijven
- je een peuter van 2 jaar niet drie uur op zijn kamer kan zetten
- zindelijkheidstraining wel eens een jaar (of langer) kan duren
- je met een kleuter van 4 jaar nog geen avondvierdaagse gaat lopen
-en.....deze kleuter ook nog niet kan rekenen of schrijven
- je je dochter van 8 jaar niet naar een houseparty laat gaan
- je kind niet altijd lief, gemakkelijk en meegaand zal zijn

Bij pups blijkt dit lastiger in te schatten. En hoor ik dat mensen hun pup:

- de 1e nachten al alleen beneden laten slapen
- een uur of meer in zijn bench zetten
- al op leeftijd van 13 weken zindelijk wensen
- door de hele wijk mee laten lopen
- allerlei (vaak fysiek belastende) oefeningen laten doen
- meenemen naar het honden-losloopbos
- te druk, bijterig of lastig vinden

“Ja maar ik wil mijn pup wel lekker jong hebben hoor, dan is hij nog afhankelijk van mij en dat geeft een goede band.”

1. NADELEN VAN EEN TE VROEG GEPLAATSTE PUP (ONDER DE 12 WEKEN)

Oei, dit is een hele tricky uitspraak. Als je je pup te vroeg bij de fokker weghaalt, zal hij zich vreselijk verloren voelen. Eenmaal bij je in huis zal hij in je armen kruipen, je geen seconde uit het oog verliezen en constant tussen je voeten staan. En dat is niet omdat hij jou nu al zo leuk vindt. Hij kent jou namelijk helemaal nog niet goed, en hij heeft nog geen vertrouwensband met je opgebouwd. Hij laat dit gedrag zien omdat hij zich verloren voelt en zal steun zoeken bij iemand die in zijn buurt is. Dit is echter nog geen verbinding. Verbinden met elkaar is elkaar leren kennen, je gezien, gehoord en gewaardeerd voelen en steun ontvangen zonder veroordeling. Dit proces duurt enkele weken, daar moet eerst aan gewerkt worden.

“Als hij 's nachts alleen beneden is jankt hij nog wel even hoor. Maar dan laten we hem even en dan houdt het na een tijdje wel op.”

Door een jonge pup, die nog niet zo lang in huis is, al aan zijn lot over te laten, door hem alleen beneden te laten slapen, in een huis dat hij helemaal nog niet kent.....wordt er ernstig tekort gedaan aan zijn welzijn. Want hij kan op deze leeftijd immers nog niet zonder zijn nestgenoten en moeder. Hij voelt zich verloren, zal het niet begrijpen en dat kan hem veel stress geven. Hij zal gaan piepen, of zelfs gaan huilen. Hij zal door de stress oververmoeid raken. En waarschijnlijk valt hij daarna doodmoe in slaap (de pup is dan inderdaad stil). Maar hij kan door deze stress ook zijn slaapplek vervuilen, en kan helemaal hyper zijn als je hem 's morgens weer uit zijn bench haalt. Kortom, zijn stress is gedurende de nacht hoog opgelopen. Je pup is dus niet zomaar druk, of blij je te zien. Nee, er is veel meer aan de hand. Hij werd in het diepe gegooid zonder dat hij kon zwemmen.

2. WAAROM HUILT MIJN PUP 'S NACHTS

3. OP DE BANK SLAPEN

“Ik ben op de bank naast hem gaan slapen, maar wanneer kan ik nu weer eens in mijn eigen bed gaan liggen, ik ben gebroken.”

Naast je pup gaan slapen is al fijner dan hem alleen te laten. Als je dit weken of maanden op je bank kunt volhouden is dat een prima plan. Want een pup kan op deze leeftijd nog niet zonder iemand. Maar wat hij wel wilt is iemand om tegenaan te liggen omdat honden nu eenmaal 'contactliggers' zijn. Als je hem naast je in de bench legt klopt dat in zijn beleving nog steeds niet. Hij wilt namelijk lichaamswarmte voelen voor zijn gevoel van veiligheid. Pas als je pup overdag ook wat onafhankelijker van jou wordt (en dat begint zo'n beetje op de leeftijd van 16 weken) dan zal hij het alleen slapen pas beter aankunnen. Maar.....bedenk: alleen slapen blijft voor een hond levenslang niet logisch...

“Hij is nu 13 weken en plast nog steeds in huis, wanneer is dat nu eens klaar?”

Zindelijkheid is een proces waarbij de pup moet leren wat zijn woonomgeving is. Want vanuit zijn natuurlijke aanleg vervuult hij die niet. Maar hij moet eerst leren wát die woonomgeving nu precies is. Eerst zal dat het plekje rondom zijn slaapplek zijn. Daarna misschien de aangrenzende keuken. Dan komt daar de bijkeuken bij, wellicht daarna de gang etc. En langzaam leert hij het hele huis zo kennen als zijn woonplek. Dit proces kan wel een paar weken (of zelfs maanden) duren.

4. ZINDELIJKHEID

4. ZINDELIJKHEID

Dus een pup die een plas op de mat in de gang doet snapt dit proces nog niet. Het is zaak om hem in deze zindelijkheidsontwikkeling te gaan begeleiden. Zindelijkheid duurt doorgaans tot 5-7 maanden leeftijd. Soms heb je mazzel en gaat het sneller, soms heb je pech en duurt het wat langer. Tot die tijd zit er niets anders op om zonder mopperen met de dweil door het huis te gaan. Een pup gaan forceren tot zindelijkheid zorgt vaak voor veel frustratie (zowel bij puppy als baasje). En....mijn eigen ervaring is dat, als je zelfs helemaal niets aan de zindelijkheid doet, een pup rond de 7e maand gewoon zindelijk zijn. Dus je moet eventjes geduld hebben.

“Ja maar hij is al zindelijk in zijn bench hoor...”

Een hond slaapt gedurende een etmaal meerdere keren. In tegenstelling tot ons; wij slapen 8 uur en zijn voor de rest wakker. Gedurende zijn rustmomenten is het natuurlijk gedrag dat een hond zich gaat verplaatsen. Soms naar een koel plekje, dan weer naar een warm plekje, soms helemaal uitgestrekt en dan weer opgerold. Soms wil hij weer hoog liggen, en soms wil hij weer ergens onder gaan liggen. Door een pup in een bench op te sluiten wordt er in zijn welzijn aangetast. Hij kan dit natuurlijk gedrag van slapen dan namelijk niet voldoende uitoefenen. Ook niet als je de grootste maat bench hebt. Daardoor kan een hond mogelijk niet optimaal slapen wat hem overdag geprikkeld kan maken. Ook is het lang in eenzelfde houding liggen, waartoe een hond in een bench vaak wordt geforceerd, niet gunstig voor de ontwikkeling van zijn spieren en botten. Door een pup in een puppyren te zetten, voldoe je al meer aan zijn behoeftes en voorkom je frustratie.

Een pup opsluiten in een bench heeft niets met zindelijkheidsstraining te maken. Fysiek kan hij zijn plas nog niet zo goed ophouden want hij heeft nog onvoldoende controle over zijn sluitspieren. Als hij wordt opgesloten wordt hij gedwongen tot fysieke dingen die hij (nog) niet kan. Hij zal zijn best doen, want zijn instinct zegt “je mandje niet bevuilen”. Maar leuk is het niet en het zal wederom voor onrust of stress zorgen. Een pup die dus helemaal hyper uit zijn bench komt kan dit om meerdere redenen doen. Hij is in een soort van paniek omdat je hem alleen hebt gelaten, want zoals eerder genoemd, kon hij nog niet aan. En hij heeft fysieke dingen moeten forceren (plas ophouden) waardoor stress is opgebouwd. Hij is dus niet blij om je te zien, er zit een diepere emotie van (verlatings)angst, verdriet en ongemak achter.

5. GEBRUIK VAN EEN BENCH

“Aan de lijn meelopen gaat nog niet zo goed, maar als we richting huis gaan dan gaat hij als een trein.”

Dat is heel begrijpelijk. De pup is immers nog aan het leren wat zijn nieuwe leefgebied is. Zijn slaapplek, de kamers waarin hij leeft, de tuin, voortuin, het stoepje voor zijn huis, het gangetje achter de schuur. Zo wordt zijn wereld steeds eens stukje groter. Het is daarom niet logisch om nu al van hem te verwachten dat hij een stuk mee de wijk in kan. Zo ver is hij namelijk nog niet. Met een pup van 12 weken kun je een blokje rondom het huis gaan lopen. Hij weet dan dat zijn veilige haven (thuis) dicht in de buurt is. En zoals hij ook al geleerd heeft in zijn nest, kun je daar gauw naar terug als je het een beetje spannend vond. Een wandeling door de wijk naar het winkelcentrum of school is nu dus nog een berg te hoog voor hem. Hij zal waarschijnlijk wel met je meelopen, maar dat is omdat zijn afhankelijkheid naar jou nu nog enorm is. Jij bent nu zijn hele wereld. Logisch dus dat hij je niet alleen zal laten weglopen; hij zal achter je aan gaan. Totdat het hem allemaal een beetje te veel wordt. Als hij al een paar straten gelopen heeft, weet zijn navigatiesysteem precies wanneer de tocht richting huis gaat. En hij zal, al trekkend, snel terug naar zijn veilige plekje thuis willen. Dit sneller lopen en trekken aan de lijn is vluchtgedrag: de stress is hoog opgelopen en de emotie angst is ook hoog. Eigenaren hebben vaak geleerd, dat als een pup trekt, je stil moet staan. Maar dit werkt in deze situatie averechts; de pup is in onrust, hij wil naar huis en met het stilstaan duurt het hem allemaal nog langer. Zijn stressniveau kan daardoor zelfs nog hoger oplopen.

6. AAN DE LIJN MEELOPEN

“Hoe kunnen we dit bijtgedrag nu eens afleren?”

Pups moeten een bijtinhbitie leren, dus leren hoe hard ze mogen bijten. Dit proces ontwikkelt de pup tussen ongeveer 8-12 weken leeftijd. Ze oefenen dit op nestgenoten. Ook de moederhond, en eventuele andere huishonden bij de fokker, zullen in dit proces meehelpen. Na deze periode (zo rond de 12e week) weet de pup hoe en wat en is de periode van bijten meestal al ver voorbij. Als een pup vóór deze tijd (op leeftijd van 8-12 weken) al naar zijn nieuwe huis gaat, heeft hij deze bijtinhbitie nog niet geleerd en gaat hij los op de mensen en kinderen waar hij gaat wonen. Als mens is het heel lastig om een pup deze bijtinhbitie te leren. Wij hebben daar meestal gewoon de handigheid niet voor, en doen het gemakkelijk verkeerd. Er wordt wat geprobeerd, en mensen om je heen hebben allerlei adviezen. Zoals hem even bij zijn nekvel pakken, of hard “aauuw” roepen of je hand ver in zijn bek steken. Of afleiden met een speeltje. Maar de pup begrijpt niet dat het gaat over zijn bijtgedrag gaat. Het resultaat is een nog harder bijtende pup, omdat hij niets begrijpt van al die menselijke handelingen. Dit bijtgedrag drijft menig eigenaar tot wanhoop.

7. EEN BIJTENDE PUP

“Mijn pup zit overal aan, pakt kussens van de bank, trekt aan de planten, trekt aan het vloerkleed: we worden er gek van.”

Bij veel fokkers hebben pups geen toegang tot de woonomgeving van de fokker. Of ze mogen er wel eventjes rondrennen maar worden dan al weer snel in hun puppykamer-of ren gezet. Het is dan niet gek dat ze er nog niet mee hebben leren omgaan, en vinden het nieuwe huis bij jou één groot speelparadijs. Het zou niet reëel zijn om nu al van je pup te verwachten dat hij overal van afblijft. Er moet dus eerst tijd ingestoken in worden om hem dit te leren.

8. MIJN PUP PAKT VAN ALLES IN HUIS VAST

“Kijk, hij kan al liggen en zitten.”

Gaan zitten en opstaan kost veel spierkracht. Vergelijk het maar met het doen van een squat. Jonge pups hebben nog niet genoeg spierkracht ontwikkeld om deze oefening al uit te voeren. Daarom zitten ze ook vaak scheef, of met een pootje naar voren om deze druk en pijn erop te ontlasten. Bovendien zijn de gewrichten nog niet helemaal aangesloten en de spieren houden de gewrichten nog niet voldoende bij elkaar. Een pup vaak laten zitten (meer dan een paar keer per dag!) kan voor schade op langere termijn zorgen. Denk aan HD of rugproblemen. Als je een pup vraagt om te gaan zitten (vaak met een brokje voor zijn neus om hem hiertoe te verleiden) moet hij vanwege deze positie zijn koppie opheffen en zijn nekje buigen. Dit is pijnlijk en dus zal hij gaan zitten om de druk in de nek en rug te ontlasten. Denk er dus goed over na als je je pup 10-20 keer per dag wil laten zitten. Doe het liever de komende maanden nog niet. Maar pas als hij uitgegroeid is. Een pup die vanzelf gaat zitten is iets anders. Maar een pup die dit vaak doet, heeft meestal al geleerd (bij de fokker?) dat dit hem iets oplevert. Hij doet het dus om een brokje en meestal niet vanuit intrinsieke motivatie.

9. OEFENINGEN DOEN MET JE PUP

“Hij kan soms zo druk zijn, dan heeft hij de gekke-vijf-minuten.”

Als je steeds dingen moet doen die nog niet voor je kloppen, als de verwachtingen over jou als pup te hoog gespannen zijn, als er niet wordt aangesloten op je natuurlijke behoeftes, op je levensfasen en leervermogen, je fysieke vaardigheden of op je emoties..... Dan gaat het wringen, geeft het stress, onzekerheid, angst, onrust of zelfs lichamelijke klachten zoals diarree of verstoord eetgedrag. Dit uit zich vaak in een pup die bijt, steeds opspringt, in je broek hangt, druk gedrag vertoont, paniek vertoont als je eventjes naar de WC gaat.....

10. DE GEKKE-VIJF-MINUTEN

10. DE GEKKE- VIJF-MINUTEN

Want hoe moet je je als pup voelen als er niet naar je wordt gekeken naar wie je bent als hond, maar naar een wezen dat moet aansluiten op de wensen van een mens? Dat je lief en rustig moet zijn, je door kinderen en hun vriendjes moet laten aaien en oppakken, je je in je gezicht moet laten roeren door graaiende handen, je ontmoetingen met honden moet hebben die je eigenlijk niet fijn vindt? Je aan een korte lijn naast de mens moet blijven lopen, je steeds opdrachten (lees commando's) krijgt? Je je in een puppyklas moet leren gedragen en oefeningen moet doen?

Sinds de Corona heerst er een ware puppy-boom. Het aanschaffen van een pup lijkt er in deze tijd helemaal bij te horen. Nog nooit was de vraag naar pups zo groot, nog nooit waren de wachtlijsten bij goede fokkers zo lang en nog nooit floreerde de broedfokkers zo goed. Sinds begin 2020 zijn er in Nederland ruim 500.000 pups bijgekomen. Deze trend is natuurlijk zeer verontrustend. De effecten zijn al duidelijk: er zijn momenteel veel honden die gestrest of angstig zijn en niet goed alleen thuis kunnen zijn. En dan moeten de meeste pups die in deze Corona-tijd zijn aangeschaft nog volwassen worden.....

Heb jij een jonge pup in huis....? Verdiep je in het wezen hond, laat je eigen verwachtingen los en realiseer je dat je de komende weken (tot maanden!) alles uit je handen moet laten vallen om je 24/7 met je pup bezig te houden. Realiseer je dat je nachten wel eens wekenlang gebroken kunnen zijn. Dat spontaan ergens heen gaan er even niet in zit. En dat je veel tijd moet steken in de begeleiding van je pup. Dit alles match niet zo goed met Zoom-meetingen, online-vergaderingen of thuis-onderwijzende kinderen. Thuiswerken alleen is niet een goede voorwaarden om een pup in huis te nemen. Laat je coachen door een hondenprofessional zodat JIJ alles over het gedrag en de behoeftes van een pup kunt leren zodat je hier op aan kunt sluiten. Immers, de pup hoeft het niet te leren, maar jij wel.

